ECLI:LV:AT:2022:0713.A420820010.14.L
Lieta Nr. A420820010, SKA-915/2022
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 13.jūlijā

[1] Senātā saņemta Valsts ieņēmumu dienesta kasācijas sūdzība par Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 6.jūnija spriedumu, ar kuru apmierināts pieteicējas SIA „Multisport" pieteikums un atcelts Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 2.novembra lēmums Nr. 22.4.6/56994.

Apgabaltiesa atzina, ka izskatāmajā lietā ir piemērojams Padomes 1992.gada 12.oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Muitas kodekss) 220.panta 2.punkta „b" apakšpunktā paredzētais izņēmums, kad pieteicējai aprēķinātā muitas parāda iegrāmatošana nav pieļaujama, jo muitas parāds radies muitas dienestu aktīvas kļūdas dēļ, kuru pieteicēja saprātīgi nevarēja atklāt, turklāt pieteicēja ir rīkojusies labticīgi un ievērojusi visus spēkā esošos noteikumus par muitas deklarāciju.

[2] Valsts ieņēmumu dienests kasācijas sūdzībā norāda, ka apgabaltiesa ir nepareizi interpretējusi Muitas kodeksa 220.panta 2.punkta „b" apakšpunktu, jo pieteicējas rīcības labticību nav izvērtējusi atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas 2017.gada 26.oktobra sprieduma lietā *Aqua Pro* (C-407/16, ECLI:EU:C:2017:817) 87.punktā norādītajam. Proti, apgabaltiesai bija jāņem vērā, ka pieteicēja no sava Vācijas darījumu partnera nav ieguvusi informāciju par A formas izcelsmes sertifikāta pareizību, tādējādi dienesta ieskatā, pieteicēja nav rīkojusies ar pietiekamu rūpību, lai to uzskatītu par labticīgu importētāju. Valsts ieņēmumu dienesta ieskatā, tiesai bija jāpārbauda pašas pieteicējas darbības.

Senatoru kolēģija konstatē, ka Senāts 2018.gada 3.jūlija spriedumā šajā lietā ir atzinis, ka izskatāmajā lietā vērtējamie faktiskie un tiesiskie apstākļi ir līdzīgi administratīvajā lietā Nr. A420824610 vērtētajiem apstākļiem. Tādēļ senatoru kolēģija šajā lēmumā izmanto minētajā lietā izteiktās Senāta atziņas.

Eiropas Savienības Tiesa ir apsvērusi nepieciešamību importētājam iepazīties ar izcelsmes sertifikāta izdošanas apstākļiem, saņemt nepieciešamos paskaidrojumus, kā arī iegūt vajadzīgos pierādījumus, lai tādējādi nodrošinātos pret pēcmuitošanas piedziņas risku. Tomēr pretēji Valsts ieņēmumu dienesta viedoklim no Eiropas Savienības Tiesas atziņām neizriet importētāja absolūts pienākums ikvienā gadījumā skaidrot un pārbaudīt apstākļus, kādos eksportēšanas valsts muitas iestāde izsniedza A formas izcelsmes sertifikātu, tostarp pārbaudīt eksportētāja darbību preču ražošanā. Eiropas Savienības Tiesa skaidri norādījusi, ka šāds pienākums importētājam ir tikai tad, ja tam ir acīmredzami iemesli šaubīties par izcelsmes sertifikāta patiesumu (sk. *Senāta 2021.gada 11.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-405/2021, ECLI:LV:AT:2021:1011.A420824610.11.S. 10.punktu*).

Apgabaltiesa atzina, ka pieteicējas rīcība un tās labticīgums konkrētajā gadījumā ir novērtējams kopsakarā ar preču piegādātāja un preču zīmes turētāja rīcību, proti, pieteicējas Vācijas darījumu partnera *Felt GmbH* rīcību. Novērtējumā apgabaltiesa ir ņēmusi vērā Vācijas muitas iestādes 2019.gada 27.marta vēstulē sniegtās ziņas Valsts ieņēmumu dienestam. Apgabaltiesa norādījusi konkrētus faktus un apstākļus, kas bija par pamatu, lai Vācijas muitas iestāde atzītu *Felt GmbH* labticību un atbrīvotu to no muitas nodokļu iegrāmatošanas pienākuma, tostarp to, ka *Felt GmbH* ir veicis katra pasūtītā divriteņa modeļa pārbaudi par preferenču nosacījumu ievērošanu. Apgabaltiesa arī ņēmusi vērā, ka Vācijas muitas iestāde sniedza apstiprinājumu tam, ka pārbaužu rezultātā iegūtā informācija bija pietiekama secinājumu izdarīšanai, ka *Felt GmbH* bija izpildījis savu pienākumu par rūpīgu attieksmi. Tādējādi apgabaltiesa atzina, ka par labticīgu ir atzīstama arī pieteicējas rīcība. Apgabaltiesa arī norādījusi, ka nav konstatējams neviens apstāklis, kas liktu sagaidīt, ka pieteicēja atklās Kambodžas muitas iestāžu pieļauto aktīvo kļūdu.

Senatoru kolēģija, pārbaudot pārsūdzēto spriedumu kopsakarā ar kasācijas sūdzības argumentiem, apgabaltiesas kļūdas lietas apstākļu un pierādījumu pārbaudē un novērtēšanā nekonstatē. Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa pieteicējas rīcību un tās labticīgumu ir pamatoti vērtējusi kopsakarā ar preču piegādātāja rīcību, kā arī pamatoti vērtējusi, vai pieteicējai bija acīmredzami iemesli šaubīties par izcelsmes sertifikāta patiesumu. Apgabaltiesa pierādījumus ir vērtējusi atbilstoši minētajām Eiropas Savienības Tiesas atziņām, līdz ar to Valsts ieņēmumu dienesta argumenti atzīstami par nepamatotiem.

[3] Valsts ieņēmumu dienests kasācijas sūdzībā argumentējis, ka apgabaltiesa nepamatoti uz izskatāmo lietu ir attiecinājusi Vācijas muitas iestādes 2019.gada 27.marta vēstulē sniegtās ziņas, jo neesot noskaidrojusi minētajā vēstulē norādītos faktiskos apstākļus un salīdzinājusi ar izskatāmās lietas apstākļiem.

Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa ir vērtējusi Vācijas muitas iestādes 2019.gada 27.marta vēstuli, kurā sniegtas ziņas par Hamburgas ostas Galvenās muitas pārvaldes 2013.gada 23.oktobra lēmuma, ar kuru pieteicējas Vācijas darījumu partnerim tika atlaisti muitas nodokļi, pamatojumu.

Senatoru kolēģija konstatē, ka jau iepriekš šajā lietā Senāts 2021.gada 29.oktobra spriedumā ir vērsis uzmanību, ka Hamburgas ostas Galvenās muitas pārvaldes lēmums ir nevis tāds, kas uzrāda vienīgi citas valsts līdzīgas lietas atrisinājumu, bet attiecas uz tām pašām preču piegādēm, kuras tiek vērtētas šajā lietā.

Attiecīgi nav pamata uzskatīt, ka 2019.gada 27.marta vēstulē sniegtās ziņas par Hamburgas ostas Galvenās muitas pārvaldes lēmuma pamatojumu nebūtu attiecināmas uz strīdus preču piegādēm šajā lietā.

Senatoru kolēģija nesaskata pamatu atkāpties no Senāta iepriekš izdarītajiem secinājumiem, kā arī Valsts ieņēmumu dienests nenorāda konkrētus argumentus, kas liktu apšaubīt Vācijas muitas iestādes sniegto ziņu attiecināmību uz izskatāmo lietu. Vispārīga nepiekrišanas apgabaltiesas pierādījumu novērtējumam nerada kasācijas instances tiesā pārbaudāmu priekšmetu.

[4] Ņemot vērā minēto, senatoru kolēģija atzīst, ka kasācijas sūdzības argumentācija nenorāda uz tiesību normu nepareizu interpretāciju vai procesuālo tiesību normu pārkāpumu, kas novedis tiesu pie nepareiza tiesas sprieduma, kā arī nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu. Lietai arī nav nozīmes judikatūras veidošanā. Līdz ar to kasācijas tiesvedības ierosināšana ir atsakāma.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 6.jūnija spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore R. Vīduša Senators A. Guļāns Senatore V. Kakste